RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0211 van 7 mei 2013 in de zaak 1112/0539/SA/2/0478

In zake: de **LEIDEND AMBTENAAR** van het Agentschap Wegen en Verkeer

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaten Sven VERNAILLEN en Joris GEENS

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Eric VANDEN BRANDE

kantoor houdende te 1040 Brussel, Sint Michielslaan 55 bus 10

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 12 maart 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar van 12 september 2011 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het vervangen van een reclamepaneel.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 25 juli 2012 met nummer S/2012/0166 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting ingediend

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 25 juli 2012 toegewezen aan de tweede kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 16 april 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karolien BULKMANS die loco advocaten Sven VERNAILLEN en Joris GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Rudi LOOS die loco advocaat Erik VANDEN BRANDE verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De nv verzoekt met een aangetekende brief van 13 april 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 25 april 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 29 juni 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het vervangen van het huidig 16,5m²-reclamepaneel door een 10m²-elektronisch communicatiescherm op 50 cm van de rand van de gevel, waarvan een gedeelte door de gemeente wordt gebruikt voor boodschappen van algemeen belang".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen', goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Een openbaar onderzoek is niet vereist.

De verzoekende partij brengt op 12 juli 2011 een ongunstig advies uit met de volgende motivering:

"

Volgens het KB van 8/1/1958 worden alle autosnelwegen bij de toeristische verkeerswegen gerangschikt. Behoudens uithangborden en enkele andere uitzonderingen, mogen er geen visuele publiciteitsmiddelen gebruikt worden die herkenbaar zijn vanaf een toeristische verkeersweg.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aartselaar weigert op 12 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

"...

De aanvraag is verenigbaar met de planologische bestemming.

De aanvraag dient te worden geweigerd gelet op het bindend ongunstig advies d.d. 12.07.2011 van het agentschap Wegen en Verkeer.

"

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 18 oktober 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verzoekende partij bevestigt op 28 oktober 2011 haar advies van 12 juli 2011.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 15 december 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"..

De aanvraag betreft het vervangen van een bestaand vergund reclamepaneel dat tegen een zijgevel van een gebouw is aangebracht. Het nieuwe paneel is kleiner dan het huidige namelijk 10 m² i.p.v. 16,5 m² en bevindt zich op dezelfde plaats. Qua vorm en afmetingen is er dus zeker geen impact op de omgeving. De nieuwe aanvraag zal dan ook geen bijkomende hinder veroorzaken. De reclame bevindt zich verder op een tamelijk grote afstand van de A12 en grenst er zeker niet rechtstreeks aan. In de onmiddellijke omgeving komen meerdere reclameconstructies voor. Bovendien is er een permanente vergunning voor het huidige paneel en betreft het een zuivere vervanging door een kleiner elektronisch, verlicht paneel.

In het kader van het ingediende beroep tegen de weigering van het CBS werd een heroverweging van het advies aan het Agentschap Wegen en Verkeer gevraagd. Deze besliste zijn negatieve advies aan te houden. Omwille van het bindende karakter van dit advies dient deze aanvraag geweigerd te worden.

..."

Na de hoorzitting van 20 december 2011 beslist de verwerende partij op 22 december 2011 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

" . .

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Het Agentschap Wegen en Verkeer levert in eerste aanleg ongunstig advies af voor deze aanvraag. Dit advies is bindend. In het advies stelt het Agentschap dat conform het KB d.d. 08/01/1958 betreffende de reglementering op het aanplakken en reclame maken deze reclameconstructie niet toegelaten wordt. Deze reclame is zichtbaar vanaf de A12. De A12 is een beschermde toeristische verkeersweg.

In het kader van het ingediende beroep tegen de weigering van het CBS werd een heroverweging van het advies aan het Agentschap Wegen en Verkeer gevraagd. Deze besliste zijn negatieve advies aan te houden.

Inderdaad stelt artikel 1 van het KB d.d. 14/12/1959 dat het verboden is visuele publiciteitsmiddelen te gebruiken op toeristische verkeerswegen en op enige plaats, zodra zij vanaf die verkeerswegen herkenbaar zijn.

Daar het gevraagde paneel inderdaad goed zichtbaar is vanaf de A12, zijnde een snelweg, valt de aanvraag wel degelijk onder dit artikel 1 en is de aanvraag effectief niet In overeenstemming met het KB.

De deputatie is echter van oordeel dat het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer zich stoelt op een oude wetgeving. De gemeente verleende reeds in 2002 een goedkeuring voor het, huidige, grotere paneel. Om deze reden acht de deputatie de aanvraag toch aanvaardbaar.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft het vervangen van een bestaand vergund reclamepaneel dat tegen een zijgevel van een gebouw is aangebracht. Het nieuwe paneel is kleiner dan het huidige namelijk 10 m² i.p.v. 16,5 m² en bevindt zich op dezelfde plaats. Qua vorm en afmetingen is er dus zeker geen impact op de omgeving. De nieuwe aanvraag zal dan ook geen bijkomende hinder veroorzaken. De reclame bevindt zich verder op een tamelijk grote afstand van de A12 en grenst er zeker niet rechtstreeks aan. In de onmiddellijke omgeving komen meerdere reclameconstructies voor. Bovendien is er een permanente vergunning voor het huidige paneel en betreft het een zuivere vervanging door een elektronisch, verlicht paneel.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 25 juli 2012 met nummer S/2012/0166 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 25 juli 2012 met nummer S/2012/0166 vastgesteld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereist belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 6° VCRO. De Raad heeft tevens vastgesteld dat de verzoekende partij over de vereiste hoedanigheid beschikt. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 7.5.9 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel en de bevoegdheidsoverschrijding.

De verzoekende partij stelt dat de tekst van de VCRO duidelijk is en dat de verwerende partij gebonden is door het negatieve advies van het agentschap Wegen en Verkeer. Zij verwijst naar een antwoord op een parlementaire vraag om aan te tonen dat ook de verwerende partij gebonden is door dit negatieve advies.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij echter een eigen interpretatie gegeven heeft aan het advies door voor te houden dat het advies gebaseerd zou zijn op verouderde wetgeving. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij hiermee buiten haar bevoegdheid is getreden.

De verwerende partij noch de tussenkomende partij hebben zich omtrent dit middel verweerd.

Beoordeling door de Raad

Artikel 7.5.9 VCRO bepaalt hetgeen volgt:

"Vergunningsaanvragen die bij het college van burgemeester en schepenen of, in de bijzondere procedure, bij de Vlaamse Regering, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zijn betekend vóór 31 december 2013, worden in afwijking van artikel 4.3.3 en 4.3.4, onderworpen aan een bindende advisering door de wegbeheerder, in zoverre de aanvraag betrekking heeft op percelen die gelegen zijn:

- 1° op minder dan dertig meter van het domein van autosnelwegen;
- 2° op minder dan dertig meter van het domein van hoofdwegen of primaire wegen categorie I volgens het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen;
- 3° langs gewest- of provinciewegen.

Het bindend advies, vermeld in het eerste lid, verbindt het vergunningverlenende bestuursorgaan in zoverre het negatief is of voorwaarden oplegt."

Uit deze bepaling volgt dat "het vergunningverlenende bestuursorgaan" gebonden is door een negatief advies van het Agentschap Wegen en Verkeer indien de aanvraag betrekking heeft op een perceel gelegen langs een gewestweg.

2. In het antwoord van minister Philippe MUYTERS op een schriftelijke vraag nummer 477 van 22 juni 2010 (Vr. en Antw. VI.R. 2009-2010, 22 juni 2010 (Vr. nr. 477 Robrecht BOTHUYNE)) werd artikel 7.5.9 VCRO als volgt toegelicht:

Het vergunningverlenend bestuursorgaan waarvan sprake in artikel 7.5.9, tweede lid staat dus voor elk bestuursorgaan dat op grond van de VCRO beslissingsbevoegdheid heeft over de afgifte van de vergunning. In de reguliere procedure is dat in eerste aanleg het college van burgemeester en schepenen, in beroep de deputatie. In de bijzondere procedure, waarin maar één administratieve aanleg geldt, is dat, naargelang het geval, de Vlaamse Regering, de gedelegeerde stedenbouwkundige ambtenaar of de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De verwerende partij is als vergunningverlenend bestuursorgaan in administratief beroep derhalve gebonden door een negatief advies van de wegbeheerder.

3. Uit de feitenuiteenzetting blijkt dat het Agentschap Wegen en Verkeer een negatief advies uitbracht over het aangevraagde en dat ook het verzoek van de verwerende partij tot heroverweging van het negatief advies leidde tot een bevestiging van het eerder geformuleerd ongunstig standpunt.

Door een stedenbouwkundige vergunning te verlenen in strijd met het bindend negatief advies van het Agentschap Wegen en Verkeer schendt de verwerende partij artikel 7.5.9 VCRO en overschrijdt zij haar bevoegdheid.

Gelet op het feit dat noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij het advies op zich betwisten, is een verder inhoudelijk onderzoek naar het advies niet aan de orde.

De door de verwerende partij in de bestreden beslissing opgenomen overweging dat het advies verwijst naar 'verouderde wetgeving' is nietszeggend en doet afbreuk aan de realiteit dat de A12 een snelweg is. De aanvraag valt dus onder de regelgeving van het nog steeds geldende KB van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken.

Het middel is gegrond.

B. Overige middelen

Een onderzoek naar de gegrondheid van de overige middelen is niet noodzakelijk, aangezien dit niet tot een ruimere vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

VII. KOSTEN VAN DE TUSSENKOMST

De tussenkomende partij vraagt om de vordering van de verzoekende partij te verwerpen en deze te veroordelen tot de kosten, waaronder de Raad ook de kosten van het verzoek tot tussenkomst verstaat.

Dit verzoek kan niet ingewilligd worden. Artikel 4.8.26, §2, eerste lid VCRO bepaalt dat het geheel van de kosten ten laste wordt gelegd van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld, in casu de verwerende partij. Onder deze kosten wordt enkel het rolrecht begrepen zoals vermeld in artikel 4.8.18 VCRO en niet het rolrecht betaald door de tussenkomende partij.

De kosten van de tussenkomst en meer bepaald het betaalde rolrecht ingevolge artikel 4.8.19, §1/1, blijven dan ook ten laste van de tussenkomende partij.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 22 december 2011, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het vervangen van een reclamepaneel op een perceel gelegen te en met kadastrale omschrijving
- 3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
- 4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275,00 euro, ten laste van de verwerende partij.
- 5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100,00 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 mei 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Heidi HUANG Hilde LIEVENS